

[Camre]

hvis afgifterne var konstante, får lov til at slå igennem? Det er det, det drejer sig om. Det kan ud fra de betragtninger, hr. Niels Helveg Petersen havde i sit første indlæg, være såre fornuftigt at opretholde konstante energipriser, men det er under ingen omstændigheder fornuftigt at øge energiomkostningernes vægt på almindelige menneskers budget.

Det, man hele tiden smutter uden om, er: hvad sker der med disse afgifter, hvis priserne på de afgiftsbelagte varer ikke falder lige så meget, som lovforslaget forudsiger? Det vil vi gerne have et helt klart svar på. Jeg synes ikke, man kan tillade sig over for befolkningen, som sidder i øjeblikket og kigger på, hvad det er for en krisepakke, der gennemføres, at den ikke kan få at vide, om det er en realstigning eller det er en konstant realpris, det tales om.

Jeg synes, at specielt CD søger at smutte udenom. Jeg forstår godt, at CD har nogle interessegrupper, der gør, at man gerne vil smutte udenom, men det vil ikke være rimeligt, at man bliver ved med at prøve at gøre det.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg forsøger mig igen med en kort bemærkning og spørger ministeren for skatter og afgifter, om han er enig med fru Bente Juncker i hendes fortolkning.

Arne Bjerregaard (KrF):

I kristeligt folkeparti er vi enige i, at en stramning af forbruget er nødvendig. Jeg vil gerne sige til hr. Camre, at jeg i alt fald er af den opfattelse, at der ikke foreløbig er plads til reallønstigning i samfundet. Man kan diskutere, om indgrebene bremser dette eller ej, men det er min personlige opfattelse, at der i lange tider ikke er mulighed for en væsentlig reallønstigning.

Jeg har i lange tider efterlyst en afbalance-ret forbrugsregulator på de højere husstands-indkomster, således at beskæftigelse, kasseunderskud og betalingsbalanceunderskud kunne gå den rigtige vej i samlet takt. Hermed siger jeg, at regeringens politik på de væsentligste områder har været rigtig og nødvendig, og jeg går ud fra, at socialdemokratiet på væsentlige områder har været enig i denne politik.

På ét område har regeringens politik ikke virket efter hensigten. Det er betalingsbalancen. Man kan have ret i, at det er uheldigt, at regeringen ikke har sørget for, at beskæftigelse, kasseunderskud og betalingsbalanceunderskud følges ad den rette vej. Sikrer man ikke sammenhæng på disse områder, så får vi den stop-go-politik, som var så kendetegnende for væsentlige dele af 1960'ernes og 1970'ernes politik, som socialdemokraterne jo nok kan nikke genkendende til, og som jeg må indrømme at vi selv har haft en del af ansvaret for i en del af perioden, fordi vi ikke så krisens omfang.

Vi mener, vi for alt i verden må undgå denne stop-go-politik, fordi den er ødelæggende for familiens budgetlægning i almindelighed og for de erhvervsområder, der berøres, i særdeleshed.

Man kan i denne forbindelse snakke om byggeområdet, der selvfølgelig berøres, og hvis man vil gå tilbage i historien, vil man se, at vi gang på gang har fået en lidt for stærk overophedning, og så bremser vi. Men i den givne situation er det nødvendigt at bremse aktiviteten, for ellers kan indkomstpolitikken ikke lykkes, og det er altså en forudsætning for, at den økonomiske politik, man er begyndt på, kan lykkes. Det er ikke for at skaffe penge i kassen. Det er simpelt hen for at få en lige udvikling, en fremadskridende udvikling på dette område, som ikke ødelægger noget på andre områder.

Kristeligt folkeparti er altså enig i, at situationen kræver en opstramning, og vi er som sagt enige i, at det er nødvendigt med en vis opbremsning af byggeaktiviteten.

Når det er sagt, er jeg nødt til at sige, at vi ikke er helt enige i udformningen af energifgifterne, fordi der kan være to komponenter i det, det belastende for familierne og det betalingsbalancemæssige, som vi også må tage hensyn til. Lad mig nævne det betalingsbalancemæssige først.

Effekten på betalingsbalancen med hensyn til energifgiften vil ved en nuanceret betragtning være ubestridelig. Der vil være en forbedring, uanset hvordan forbrugerne gebærder sig. Forbruges der mindre energi, spares der valuta direkte ved mindre import, og spares der ikke på energien, vil afgiften selvfølgelig bremse forbruget med tilsvarende tal. Så er spørgsmålet bare, hvor stor en positiv effekt det har på betalingsbalancen. Det